

รายงานการประชุม
คณะกรรมการพัฒนากฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
ครั้งที่ ๕/๒๕๔๙
วันอังคารที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ เวลา ๙.๓๐ นาฬิกา
ณ ห้องประชุมสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ชั้น ๑
สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล

รายชื่อคณะกรรมการที่เข้าประชุม

๑. นายจรูญ ภัคดีธนากุล
เลขาธิการประธานศาลฎีกา	ประธานกรรมการ
๒. นางรัศมี วิศทเวทย์
เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	กรรมการ
๓. นายนิโรธ เจริญประกอบ
รองเลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	กรรมการ
๔. นายรังสรรค์ กระจ่างตา
ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายกระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	กรรมการ
๕. นางเดือนเพ็ญ ภิญโญนิธิเกษม
นิติกร ๘ ๖ ด้านกฎหมายอาหารและยา
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา	กรรมการ
๖. นายพิมเนศ ต๊ะปวง
นิติกร ๘ ๖ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	กรรมการ
๗. นายธีรวัฒน์ จันทรสุมบูรณ์
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมายและคดี สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	กรรมการและเลขานุการ
๘. นายอัศวพงษ์ เวชยานนท์
นิติกร ๘ ๖ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้ไม่มาประชุม

๑. นางสุขุม ศุภนิตย์
อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ลาประชุม
๒. นายทวี กาญจนภู
นายกสมาคมพิทักษ์ประโยชน์ผู้บริโภค	ลาประชุม
๒. นางสาววารภรณ์ พิริยะอารยะกุล
ผู้อำนวยการกองนิติการ กรมการค้าภายใน	ลาประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายวุฒิไชย หล้าส่องสี	กรมการค้าภายใน
๒. นางสาวชุตินา เหลืองอุทัยศิลป์	สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง
ผู้บริโภค
๓. นางสาวดาลัด রয়েสวัสดิ์	สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง
ผู้บริโภค
๔. นางสาวสรียา กาฬสินธุ์	สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครอง
ผู้บริโภค

เริ่มประชุมเวลา ๙.๓๐ นาฬิกา

วาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

- การจัดสรรงบประมาณการพัฒนากฎหมายให้ส่วนราชการ

เลขานุการได้แจ้งให้ที่ประชุมฯ ทราบว่า ตามที่สำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๕/๑๔๐ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๙ เพื่อขอให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค พิจารณาเสนอโครงการและกิจกรรมเพื่อของงบประมาณในการดำเนินการพัฒนากฎหมายของร่างพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยเฉพาะการเสนอของงบประมาณเพื่อดำเนินการในขั้นตอนของการตรวจสอบ ศึกษา วิเคราะห์กฎหมายรายฉบับและขั้นตอนการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้อยู่ใต้บังคับกฎหมาย หรือกรณีอื่นๆ โดยให้เสนอโครงการและกิจกรรมไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี โดยสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๓๐๕/๑๙๒๓ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ เพื่อขอเสนอโครงการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากฎหมาย ซึ่งคณะเจรจาตกลงและการประเมินการพัฒนากฎหมายของส่วนราชการ คณะที่ ๑ (สำนักนายกรัฐมนตรีและกรมบัญชีกลาง) ได้มีมติเห็นชอบกับแผนดังกล่าวของสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค โดยจัดทำโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้อยู่ใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการขายตรงและตลาดแบบตรง (Focus group) ตามร่างพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น

บัดนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/คพก./๙๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เพื่อแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคทราบว่าได้รับอนุมัติงบประมาณในการดำเนินการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้อยู่ใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการขายตรงและตลาดแบบตรง (focus group) ตามร่างพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่..) พ.ศ. จำนวน ๑๐๙,๐๐๐ บาท

ในการนี้ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้ขอขยายเวลาเบิกจ่ายเงินงบประมาณแทนกันไปยังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๙ เนื่องจาก สคบ.จะจัดทำโครงการดังกล่าวในช่วงเดือนพฤศจิกายน-๒๕๕๙ แล้ว ซึ่งต่อมา สำนักงานเลขานุการกรม สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคได้แจ้งให้ฝ่ายเลขานุการทราบตามเอกสารหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๖/๑๑๖๒๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง ให้ขยายระยะเวลาการเบิกจ่ายงบประมาณ ออกไปอีกหกสิบวัน ซึ่งเป็นหนังสือที่เรียน ปลัด กระทรวงการคลัง เพื่อทราบและถือปฏิบัติ โดยจะสิ้นสุด ระยะเวลาการอนุมัติในวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ ซึ่งหมายความว่า การกำหนดการจัดทำโครงการรับฟัง ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้ผู้ได้บังคับกฎหมายว่าด้วยการขายตรงและตลาดแบบตรง (Focus group) นั้น ควรจะต้องให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

มติที่ประชุม ทราบ

วาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมคณะกรรมการพัฒนากฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการ คຸ້ມຄອງຜູ້ບຶຣິໂກດ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙

เลขานุการได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบว่า ฝ่ายเลขานุการได้ส่งรายงานการประชุมไปให้ คณะกรรมการทุกท่านได้รับทราบและพิจารณาไปก่อนหน้าแล้ว ในการนี้ มีกรรมการขอแก้ไขเล็กน้อย ได้แก่ นายศานิต ศรีสังข์ (ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา) และนายรังสรรค์ กระจ่างตา (ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา) ซึ่งฝ่ายเลขานุการได้แก้ไขแล้ว

มติที่ประชุม รับรองการประชุมฯ ตามที่ได้มีการแก้ไข

วาระที่ ๓ เรื่องเสนอเพื่อพิจารณา

- การพิจารณาพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๕๕ (ต่อ)

ฝ่ายเลขานุการได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. เพื่อให้ที่ประชุมได้พิจารณาและแสดงความเห็น

ในการนี้ ฝ่ายเลขานุการได้ยกร่างภายใต้กรอบและประเด็นตามตามเค้าโครงที่ได้เสนอไว้ ตามประเด็นการแก้ไขเพิ่มเติมเมื่อคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ วันพุธที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ทั้งนี้ โดยเน้น การสนับสนุนการประกอบธุรกิจให้ยิ่งไปกว่าการควบคุมโดยอำนาจรัฐ โดยได้พิจารณาจากเสียงสะท้อนจากผู้มีส่วนได้เสียจากสื่อมวลชนและกระแสสังคม ประกอบกับการสนับสนุนส่งเสริมการมีส่วนร่วมภาค ผู้ประกอบธุรกิจในฐานะผู้ผู้ได้กฎหมาย การสนับสนุนให้มีสมาคมผู้ประกอบธุรกิจ การสนับสนุนให้การ ดำเนินการขออนุญาตด้วยความสะดวกเสร็จได้ภายในขั้นตอนเดียว ทั้งนี้ ได้นำแนวคิดดังกล่าวมากำหนด เป็นร่างฯ เพื่อเสนอเพื่อโปรดพิจารณาและให้ข้อคิดเห็น โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๕๕ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดบทนิยามของคำว่า “ขายตรง” เสียใหม่ เพิ่มบทนิยามคำว่า “แผนการจ่าย ผลตอบแทน” เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบธุรกิจขายตรง” กำหนดบทนิยามคำว่า “นายทะเบียน” เสียใหม่ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓)

(๒) ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔)

(๓) เปลี่ยนแปลงกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการขายตรง (แก้ไขมาตรา ๘ วรรค สอง)

- (๔) เพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการขายตรงและตลาดแบบตรง (มาตรา ๑๓)
- (๕) เปลี่ยนแปลงหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ (แก้ไขมาตรา ๑๔)
- (๖) เพิ่มเติมหลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ และการรับจดทะเบียนพร้อมทั้งอัตราค่าธรรมเนียมในการยื่นคำขอ (มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๗)
- (๗) กำหนดอัตราค่าดำเนินการที่ผู้ประกอบการธุรกิจมีสิทธิหักกรณีผู้จำหน่ายอิสระใช้สิทธิคืนสินค้า (มาตรา ๒๕)
- (๘) กำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจ ได้แก่ นิติบุคคล เท่านั้น กำหนดทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ และกำหนดบทบาทของสมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการประกอบกิจการขายตรงหรือตลาดแบบตรง (มาตรา ๒๐/๑ และมาตรา ๒๗/๑)
- (๙) เพิ่มเติมเหตุเพิกถอนการจดทะเบียนของนายทะเบียน (มาตรา ๔๒)
- (๑๐) กำหนดโทษกรณีผู้จำหน่ายอิสระไม่ดำเนินการตามเงื่อนไขและแผนการขายที่ผู้ประกอบการขายตรงกำหนดในการนำสินค้าหรือบริการไปเสนอขายตรงต่อผู้บริโภค (มาตรา ๕๑)

เหตุผล

เป็นแนวความคิดที่ต้องการจะให้ธุรกิจขายตรงและธุรกิจตลาดแบบตรงอยู่ในสังกัดกระทรวงพาณิชย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาไปสู่แนวความคิดที่จะให้มีการรวมกลุ่มผู้ประกอบการขายตรงและตลาดแบบตรงให้อยู่ในลักษณะของสมาคมต่อไปในอนาคต ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการรวมตัวของผู้ประกอบการให้มีการควบคุมกันเอง (self-regulation) ให้มากที่สุด มีการวางกฎเกณฑ์และจรรยาบรรณวิชาชีพให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ลดการแทรกแซงโดยอำนาจรัฐ (deregulation) โดยให้อำนาจรัฐกระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ประกอบการในฐานะประชาชนให้น้อยที่สุดโดยรัฐอาจใช้เพียงมาตรการติดตามแผนการตลาดที่เป็นการไม่ชอบซึ่งเป็นผลร้ายต่อระบบเศรษฐกิจและผู้บริโภค อย่างไรก็ตาม มาตรา ๒๐ และ ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ ได้ห้ามมิให้บุคคลประกอบธุรกิจขายตรงและประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง เว้นแต่จะได้อำนาจจดทะเบียนการประกอบธุรกิจเช่นนั้นต่อนายทะเบียน แม้ว่าบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมย่อมได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และแม้ว่าการจำกัดสิทธิเสรีภาพเช่นนั้นจะกระทำได้เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองประชาชนในด้านการคุ้มครองผู้บริโภคก็ตาม แต่จะต้องคำนึงถึงสัดส่วนเท่าที่จำเป็นไม่กระทบต่อเสรีภาพของผู้ประกอบการจนเกินความจำเป็น ทั้งนี้ จะต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจเป็นสำคัญประกอบกัน

ข้อเท็จจริงที่ปรากฏต่อนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ หลังจากรัฐมีผลใช้บังคับ ผู้ที่จะประกอบธุรกิจขายตรงและธุรกิจตลาดแบบตรงจะต้องยื่นคำขอและได้จดทะเบียนการประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่เนื่องจากความพร้อม ประสบการณ์ในเชิงธุรกิจกับความรู้ในเชิงลึกเกี่ยวกับแผนการตลาดในธุรกิจขายตรงของเจ้าหน้าที่ภาครัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบนั้นมีอยู่จำกัด จึงเป็นเหตุให้ผู้ประกอบการขายตรงผู้ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนค้างการพิจารณา

อยู่เป็นจำนวนพอสมควร และอาจเป็นเหตุให้ธุรกิจได้รับความเสียหายอันมีสาเหตุมาจากความไม่พร้อมของกลไกภาครัฐเป็นสำคัญ แนวทางการพัฒนากฎหมายของรัฐบาลปัจจุบันที่ได้วางกรอบไว้ว่ากฎหมายหรือกฎระเบียบที่บังคับให้ประชาชนต้องขออนุญาต อนุมัติ แต่การพิจารณาอนุญาตหรืออนุมัติดังกล่าว ส่วนราชการไม่ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวไม่ว่าด้วยเหตุใด เช่น กำลังคนไม่พอ ไม่มีเครื่องมือตรวจสอบ เป็นต้น โดยให้ยกเลิกกฎหมายในลักษณะนั้นเสีย ซึ่งพระราชบัญญัติขายตรงฯ จัดว่าอยู่ในลักษณะเช่นว่านั้น แนวทางการพัฒนากฎหมายของรัฐบาลปัจจุบันให้ยกเลิกเสีย ซึ่งอาจจะไม่ต้องยกเลิกแนวทางตามที่เป็นอยู่ตามกฎหมายปัจจุบันตามแผนพัฒนากฎหมายของรัฐบาล แต่เพียงปรับปรุงเงื่อนไขให้ผู้ประกอบธุรกิจผู้มีความประสงค์จะยื่นคำขอจดทะเบียนประกอบธุรกิจยื่นคำขอต่อกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเพื่อความสะดวกรวดเร็ว และควรจะต้องได้รับความเห็นชอบหรือเป็นสมาชิกของสมาคมขายตรงหรือสมาคมตลาดแบบตรงหรือสมาคมใด ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการขายตรงและตลาดแบบตรงก็ได้ ซึ่งในการนี้ แผนการตลาดขายตรงก็อาจจะได้รับการตรวจสอบเบื้องต้นจากสมาคมที่ตนสังกัด โดยไม่ต้องให้เจ้าหน้าที่ในฐานะที่ปฏิบัติหน้าที่นายทะเบียนซึ่งมีความสามารถและศักยภาพจำกัดตามความเป็นจริง ทั้งนี้ จะเป็นการส่งเสริมการรวมตัวของผู้ประกอบการโดยสนับสนุนให้มีการควบคุมกันเอง (self-regulation) มีการวางกฎเกณฑ์และจรรยาบรรณวิชาชีพให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น ลดขั้นตอนและการแทรกแซงโดยอำนาจรัฐ และให้อำนาจรัฐกระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้น้อยที่สุดโดยใช้มาตรการติดตามแผนการตลาดที่เป็นการไม่ชอบซึ่งเป็นผลร้ายต่อระบบเศรษฐกิจและผู้บริโภค ทั้งนี้ โดยโอนอำนาจหน้าที่นายทะเบียนไปอยู่ในความรับผิดชอบดูแลของกระทรวงพาณิชย์ เพื่อความสะดวกของผู้ประกอบธุรกิจที่จะได้รับการบริการในการยื่นคำขอจดทะเบียน ณ จุดเดียวเสร็จ (one-stop service) และให้องค์กรภาครัฐที่มีหน้าที่ในเชิงวิชาชีพในเชิงธุรกิจโดยตรงในปัจจุบันเป็นผู้ดำเนินการ ผลประโยชน์ที่ได้ก็จะตกอยู่กับระบบเศรษฐกิจโดยรวม ประชาชนในฐานะผู้ประกอบการและผู้บริโภคในที่สุด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ที่ประชุมฯ ได้พิจารณาตามประเด็นในหลักการที่ได้เสนอต่อจากการประชุมในคราวที่แล้ว
ดังนี้

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “ขายตรง” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““ขายตรง” หมายความว่า การทำตลาดสินค้าหรือบริการในลักษณะของการนำเสนอขายต่อผู้บริโภคโดยตรง ณ ที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ทำงานของผู้บริโภคหรือของผู้อื่น หรือสถานที่อื่นที่มีใช้สถานที่ประกอบการค้าเป็นปกติธุระ โดยผ่านตัวแทนขายตรงหรือผู้จำหน่ายอิสระชั้นเดียวหรือหลายชั้น ยกเว้นนิติกรรมซึ่งมีกฎหมายกำกับดูแลเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ ตัวแทนขายตรงหรือผู้จำหน่ายอิสระจะต้องได้รับผลตอบแทนการทำยอดขายเป็นเงินหรือผลประโยชน์จากผู้ประกอบธุรกิจขายตรงตามแผนการจ่ายผลตอบแทนที่ตกลงกัน ”

ที่ประชุมได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง ในการนี้ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นที่ไม่ต้องแก้ไขนิยามนี้ ตามมติคณะกรรมการพัฒนากฎหมายของสำนักงาน

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ครั้งที่ ๔/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ให้กำหนดเป็น กฎกระทรวง สำหรับข้อความ “ทั้งนี้” ก็ไม่ต้องแก้ไขด้วย เพราะมาตรา ๒๑ วรรคสอง กำหนดลักษณะ แผนการจ่ายผลตอบแทนไว้แล้วซึ่งจะต้องยื่นพร้อมกับคำขอประกอบธุรกิจขายตรงต่อนายทะเบียนตาม มาตรา ๓๔ วรรคสอง และแจ้งการแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนฯ ตามวรรคสาม แต่หากจะต้องมีลักษณะอื่น คณะกรรมการก็อาจกำหนดได้อีกตามมาตรา ๒๑ (๖)

มติที่ประชุม ให้คงข้อความเดิมของคำว่า “ขายตรง” เพราะมีกฎหมายเฉพาะนั้น ๆ อยู่ แล้ว

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “แผนการจ่ายผลตอบแทน” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ขายตรง” และคำว่า “ตลาดแบบตรง” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังต่อไปนี้

““แผนการจ่ายผลตอบแทน” หมายถึงแผนหรือรายละเอียดที่กำหนดผลตอบแทน ที่จ่ายให้แก่ผู้ขาย เมื่อมีการทำยอดขายได้ในระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นแผนแบบระดับเดียวหรือมีการ สร้างเครือข่ายผู้ขายหลายชั้น และต้องแสดงรายละเอียดที่ชัดเจนเข้าใจได้ และสามารถปฏิบัติได้จริง รวมทั้งไม่เป็นการให้ผลประโยชน์ตอบแทนจากการหาผู้เข้าร่วมเครือข่ายดังกล่าวโดยคำนวณจาก จำนวนผู้เข้าร่วมเครือข่ายที่เพิ่มขึ้น”

ที่ประชุมได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง ในการนี้ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกามีความเห็นที่ไม่ต้องเพิ่มเพราะมาตรา ๒๑ วรรคสอง กำหนดลักษณะแผนการจ่ายผลตอบแทนไว้ แล้ว ซึ่งผู้จะประกอบธุรกิจขายตรงต้องยื่นพร้อมกับคำขอต่อนายทะเบียนตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง และ แจ้งการแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนฯ ตามวรรคสาม แต่หากจะต้องมีลักษณะอื่น คณะกรรมการก็อาจกำหนดได้ อีกตามมาตรา ๒๑ (๖)

มติที่ประชุม ให้ตัดคำนิยามออกเพราะหากเขียนไว้จะทำให้กฎหมายไม่มีความยืดหยุ่น โดยสามารถใช้มาตรา ๒๑ (๖) ได้

มาตรา ๕ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ผู้ประกอบการธุรกิจขายตรง” ระหว่างบทนิยามคำว่า “ผู้บริโภค” และคำว่า “ผู้จำหน่ายอิสระ” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ ดังต่อไปนี้

““ผู้ประกอบการธุรกิจขายตรง” หมายความว่า บุคคลที่เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า หรือผู้ที่ได้รับสิทธิจากเจ้าของเครื่องหมายการค้า ซึ่งต้องการกระจายสินค้าหรือบริการของตนผ่าน ระบบตัวแทนหรือผู้จำหน่ายอิสระ โดยการตกลงจ่ายผลตอบแทนตามยอดขาย ที่ขายได้ตามแผนการ จ่ายผลตอบแทนที่มีรายละเอียดที่ชัดเจนและชอบด้วยกฎหมาย”

ที่ประชุมได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง ในการนี้ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกามีความเห็นที่ไม่ต้องแก้ไขเพิ่มนิยามนี้ เพราะมาตรา ๒๐ กำหนดไว้ว่า ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงคือ ผู้ที่ได้จัดทะเบียนตามกฎหมายนี้ และมาตรา ๓ ได้กำหนดนิยาม “ขายตรง” ไว้แล้ว เพื่อนำมาพิจารณา

รวมกันจะได้ความหมายว่า ผู้ประกอบธุรกิจขายตรง คือ ผู้ประกอบธุรกิจการทำตลาดสินค้าหรือบริการในลักษณะของการนำเสนอขายต่อผู้บริโภคโดยตรง ณ ที่อยู่อาศัยหรือสถานที่ทำงานของผู้บริโภคหรือของผู้อื่นหรือสถานที่อื่นที่มีใช้สถานที่ประกอบการค้าเป็นปกติธุระ โดยผ่านตัวแทนขายตรงหรือผู้จำหน่ายอิสระชั้นเดียวหรือหลายชั้นแต่ไม่รวมถึงนิติกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งมีความหมายชัดเจนแล้ว หากมีการแก้ไขดังกล่าวจะจำกัดเฉพาะบุคคลที่เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ที่ได้รับสิทธิจากเจ้าของเครื่องหมายการค้า เท่านั้น ที่จะมีสิทธิขออนุญาตประกอบธุรกิจขายตรงตามมาตรา ๒๐

มติที่ประชุม ให้ตัดคำนิยามคำว่าผู้ประกอบธุรกิจขายตรง ซึ่งสามารถพิจารณาได้จากคำว่า “ผู้ประกอบธุรกิจ” และ “ขายตรง” ได้

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “นายทะเบียน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ ”

ที่ประชุมได้เห็นชอบให้พิจารณามาตรา ๖ และมาตรา ๗ ไปพร้อมกัน และได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง ในกรณีนี้ ผู้แทนกรมการค้าภายในได้แจ้งให้ทราบว่ากรมการค้าภายในเคยมีการศึกษาและยกร่างกฎหมายว่าด้วยขายตรงและตลาดแบบตรงมาก่อนหน้านี้ ขอบเขตอำนาจของกรมการค้าภายในมีการควบคุมเกี่ยวกับการขายสินค้าและบริการอยู่แล้ว ส่วนขอบเขตอำนาจของกรมพัฒนาธุรกิจการค้ามีขอบเขตในการจดทะเบียน จดทะเบียนคนต่างด้าว ผู้สอบบัญชี ซึ่งประธานในที่ประชุมได้ให้ความเห็นว่าควรพิจารณาข้อดี ข้อเสีย และความพร้อมว่าควรอยู่ในสังกัดกระทรวงใด หากสังกัดกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ เห็นว่าน่าจะเป็นการสร้างงานให้กับผู้จำหน่ายอิสระให้มีความเชื่อมั่นให้มีการฉ้อโกง หากมีการเชื่อมโยงกับหน่วยงานอื่น เช่น คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือกรมสอบสวนคดีพิเศษ อาจมีการกำหนดให้เป็นคดีพิเศษเพื่อให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการต่อไป หรืออาจจะโอนไปยังองค์การมหาชน ซึ่งเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่ง ในกรณีนี้ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีข้อสังเกตว่ากรณีดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับนโยบาย เห็นควรนำกรณีการโอนหน้าที่ของนายทะเบียนและการรักษาการตามกฎหมายดังกล่าวให้รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบทั้งสองหน่วยงานได้รับทราบ

มติที่ประชุม เห็นชอบในหลักการ ทั้งนี้ โดยให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ การยกเว้นค่าธรรมเนียม หรือกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “นายทะเบียน” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

““นายทะเบียน” หมายความว่า อธิบดีกรมการค้าภายใน”

และให้คงมาตรา ๗ ไว้ และให้เพิ่มความดังนี้

“มาตรา ๗/๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๒) ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกรมการค้าภายในกำหนด ระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยต้องกำหนดถึงการแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าไป การมอบบันทึกเหตุผลในการเข้าไปให้แก่ผู้ครอบครองสถานที่ และการรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้บังคับบัญชา”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔/๑) ในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕

“(๔/๑) ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจขายตรงและการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง รวมถึงการกำหนดค่าธรรมเนียม หลักประกันและค่าดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจขายตรงและการประกอบธุรกิจตลาดแบบตรง

ประกาศตาม (๔/๑) เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้”

มติที่ประชุม ให้ตัดมาตรา ๘ เพราะเห็นว่าหากเป็นการกำหนดให้ดำเนินการตามกฎหมายจึงไม่ควรมีการเก็บค่าธรรมเนียม

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเป็นกรรมการและเลขานุการ”

มติที่ประชุม ให้เปลี่ยนเป็นอธิบดีกรมการค้าภายในเป็นกรรมการและเลขานุการ

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (นายรังสรรค์) : ควรแก้ไขเพิ่มเติมเป็น

มาตรา ๙/๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสอง ของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้ คณะกรรมการอาจมอบหมายให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้าเป็นผู้ปฏิบัติการหรือเตรียมข้อเสนอแนะยังคณะกรรมการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไปได้”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๑๘ ให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้ารับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ และมีหน้าที่รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง ติดตามสอดส่อง

พฤติการณ์ในการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง และปฏิบัติงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ”

มติที่ประชุม ให้เปลี่ยนเป็นกรมการค้าภายในผู้รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ และมีหน้าที่รับคำขอจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง ติดตามสอดส่องพฤติการณ์ในการประกอบธุรกิจขายตรงและตลาดแบบตรง และปฏิบัติงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความในวรรคสองของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ ดังนี้

“หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ และการรับจดทะเบียนพร้อมทั้งอัตราค่าธรรมเนียมในการยื่นคำขอให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด”

มติที่ประชุม ให้ตัดทิ้งเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๘

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕

“มาตรา ๒๐/๑ ผู้ยื่นคำขอประกอบธุรกิจขายตรงต้องเป็นนิติบุคคล และต้อง

(๑) มีทุนจดทะเบียนและชำระแล้วตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๒) ไม่เคยถูกนายทะเบียนเพิกถอนการจดทะเบียน

(๓) มีหลักประกันมีมูลค่าตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) ได้รับการรับรองจากสมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการประกอบกิจการขายตรง

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งเป็นคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ผู้ยื่นคำขออนุญาตจะต้องได้รับอนุญาตหรือได้รับการยกเว้นให้ประกอบกิจการขายตรงในราชอาณาจักรได้ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว”

ที่ประชุมได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง ในการนี้ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นว่าร่างมาตรา ๑๒ ที่ให้เพิ่มมาตรา ๒๐/๑ นี้ ไม่น่าจะกำหนดได้ เพราะเป็นการรอนสิทธิผู้ประกอบการขายตรงที่ดำเนินการอยู่แล้วก่อนมาตรานี้ใช้บังคับ และเป็นการกำหนดรอนสิทธิการประกอบธุรกิจขายตรงเกินสมควร เพราะกฎหมายกำหนดให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสอดส่องเร่งรัดเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๓ (๗) ให้กรมการค้าภายในติดตามสอดส่องพฤติการณ์การประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๘ และให้อำนาจนายทะเบียนเพิกถอนการจดทะเบียนผู้ประกอบการขายตรงหรือผู้ประกอบการตลาดแบบตรงที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติขายตรงฯ ตามมาตรา ๔๒

มติที่ประชุม ให้ตัดมาตรา ๒๐/๑ (๓) และ (๔) รวมทั้ง มาตรา ๒๐/๑ วรรคสอง

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ เมื่อผู้จำหน่ายอิสระใช้สิทธิคืนสินค้า วัสดุอุปกรณ์ส่งเสริมการขาย ชุดคู่มือ หรืออุปกรณ์ส่งเสริมธุรกิจที่ซื้อไปจากผู้ประกอบธุรกิจขายตรง ให้ผู้ประกอบธุรกิจซื้อคืนตามราคาที่คุณจำหน่ายอิสระได้จ่าย ภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้จำหน่ายอิสระใช้สิทธิคืน แต่ในการใช้สิทธิคืน กรณีที่สัญญาตามมาตรา ๒๓ สิ้นสุดลง ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงมีสิทธิหักค่าดำเนินการได้ไม่เกินอัตรา ร้อยละสิบของราคาซื้อสุทธิ และมีสิทธิหักกลบหนี้ใด ๆ อันเกี่ยวกับสัญญาตามมาตรา ๒๓ ที่ผู้จำหน่ายอิสระจะต้องชำระได้”

ที่ประชุมได้มีการอภิปรายอย่างกว้างขวาง ในการนี้ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกามีความเห็นที่ร่างมาตรา ๑๓ ไม่ต้องแก้ไข เพราะกฎหมายปัจจุบันมาตรา ๒๕ นี้ให้อำนาจ คณะกรรมการสามารถประกาศกำหนดอัตราขั้นสูงให้ผู้ประกอบธุรกิจขายตรงหักค่าดำเนินการได้ หาก คณะกรรมการเห็นสมควรจะประกาศกำหนดให้หักค่าดำเนินการไม่เกินอัตรา ร้อยละสิบของราคาซื้อสุทธิ ตามที่เสนอแก้ไขร่างมาตรานี้ก็ได้

มติที่ประชุม ให้คงข้อความเดิมในมาตรา ๒๕ โดยไม่ต้องแก้ไข

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความในวรรคสองของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและ ตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ ดังนี้

“หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นคำขอ และการรับจดทะเบียนพร้อมทั้งอัตราค่าธรรมเนียม ในการยื่นคำขอให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด”

มติที่ประชุม ให้ตัดออกเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๘ และมาตรา ๑๑ โดยไม่ต้อง แก้ไข

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๗/๑ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและ ตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕

“มาตรา ๒๗/๑ ผู้ยื่นคำขอประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงต้องเป็นนิติบุคคล และต้อง

(๑) มีทุนจดทะเบียนและชำระแล้วตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดใน ราชกิจจานุเบกษา

(๒) ไม่เคยถูกนายทะเบียนเพิกถอนการจดทะเบียน

(๓) มีหลักประกันมีมูลค่าตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) ได้รับการรับรองจากสมาคมที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการประกอบกิจการ

ตลาดแบบตรง

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งเป็นคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการ ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ผู้ยื่นคำขออนุญาตจะต้องได้รับอนุญาตหรือได้รับการยกเว้นให้ประกอบ กิจการตลาดแบบตรงในราชอาณาจักรได้ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว”

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (นายรังสรรค์ฯ) : ร่างมาตรา ๑๕ นี้ ไม่น่าจะ กำหนดได้ เพราะเป็นก้าวกัดสิทธิเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขัน

โดยเสรีอย่างเป็นธรรม บรรดาที่ชนชาวไทยเคยได้รับการคุ้มครองตามประเพณีการปกครองประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ ที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนการอยู่แล้วก่อนมาตรานี้ใช้บังคับ การไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕ และคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ จะต้องสอดส่องเร่งรัดเจ้าหน้าที่ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๓ (๗) รวมทั้งกรมพัฒนาธุรกิจฯ จะต้องติดตามสอดส่องพฤติการณ์การประกอบธุรกิจตามมาตรา ๑๘ หากพบว่าผู้ประกอบการจดทะเบียนหรือผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติขายตรงฯ นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนการจดทะเบียนตามมาตรา ๔๒

มติที่ประชุม ตัดมาตรา ๒๗/๑ (๓) และ (๔) ออก รวมทั้ง มาตรา ๒๗/๑ วรรคสอง มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ผู้จำหน่ายอิสระ ตัวแทนขายตรงหรือผู้ประกอบการจดทะเบียนมีหน้าที่ส่งมอบเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการแก่ผู้บริโภคในวันที่ผู้บริโภคได้รับสินค้า ทั้งนี้ ให้ผู้ประกอบการขายตรงหรือผู้ประกอบการจดทะเบียน มีหน้าที่ในการจัดทำเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการให้ผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรง”

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (นายรังสรรค์ฯ) : ไม่อาจแก้ไขตามร่างมาตรา ๑๖ ได้ เพราะมาตรา ๓๐ อยู่ในหมวด ๓ การคุ้มครองผู้บริโภค การแก้ไขดังกล่าวเป็นการคุ้มครองผู้จำหน่ายอิสระ และตัวแทนขายตรง โดยให้ผู้ประกอบการจัดทำเอกสารให้ หากจะกำหนดเช่นนั้น คณะกรรมการใช้อำนาจตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง (๖) ได้ โดยกำหนดลักษณะอื่นของแผนการจ่ายผลตอบแทนว่า “ต้องจัดทำเอกสารการซื้อขายสินค้าหรือบริการให้ผู้จำหน่ายอิสระหรือตัวแทนขายตรง”

มติที่ประชุม เห็นชอบให้แก้ไขเพิ่มเติมความดังกล่าวไว้ในมาตรา ๓๐ ตอนท้ายของวรรคแรก

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๒ กรณีปรากฏแก่นายทะเบียนในภายหลังว่าผู้ประกอบการขายตรงหรือผู้ประกอบการจดทะเบียนรายใดประกอบธุรกิจขายตรงหรือประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่แจ้งการย้ายสถานประกอบการไปยังสถานที่อื่นเป็นที่ไม่รู้จัก หรือไม่อาจแสดงหลักฐานการดำเนินธุรกิจต่อนายทะเบียน หรือหากไม่ประกอบธุรกิจในระยะเวลาให้นายทะเบียนมีอำนาจเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรง และแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ประกอบการขายตรงหรือผู้ประกอบการจดทะเบียนทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิคำสั่งเพิกถอน”

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (นายรังสรรค์ฯ) : ไม่ต้องแก้ไขมาตรานี้ เพราะภูมิสำเนาของสถานประกอบการต้องเป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๓๙ (๒) และการกำหนดวันที่จะต้องประกอบธุรกิจคณะกรรมการก็อาจกำหนดในแบบได้ เพราะรายการตามมาตรา ๓๙ (๑) ถึง (๔) เป็นรายชื่อกฎหมายกำหนดเป็นอย่างอย่างน้อย ดังนั้น คณะกรรมการสามารถกำหนดรายการอย่างมากเพิ่มขึ้นได้ หากคณะกรรมการได้กำหนดรายการเพิ่มขึ้นตามมาตรา ๓๙ แล้ว กรณีปรากฏแก่นายทะเบียนในภายหลังว่าผู้ประกอบการรายใดไม่ปฏิบัติตามก็ถือว่าไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนก็มีอำนาจเพิกถอนทะเบียนได้ตามมาตรา ๔๒ หรือ นายทะเบียนผู้ออกคำสั่งทางปกครองกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องประกอบธุรกิจภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ประกอบกิจการภายในเวลาดังกล่าว ก็เพิกถอนทะเบียนได้ตามมาตรา ๕๓ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ และไม่อาจแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๑ วรรคสามได้ เพราะเป็นเรื่องการแจ้งย้ายภายหลังได้รับการจดทะเบียนแล้ว ซึ่งมาตรา ๔๑ เป็นเรื่องที่อยู่ระหว่าง นายทะเบียนพิจารณาคำขอที่นายทะเบียนเห็นว่าคำขอนั้นไม่ถูกต้อง เนื่องจากภูมิสำเนาของสถานประกอบการต้องเป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๓๙ (๒) กรณีปรากฏแก่นายทะเบียนในภายหลังว่าผู้ประกอบการรายใดย้ายภูมิลำเนาโดยไม่แจ้ง นายทะเบียนผู้ออกคำสั่งทางปกครองอาจกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจแจ้งแก้ไขภูมิสำเนาสถานประกอบการภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ประกอบกิจการไม่ดำเนินการภายในเวลาดังกล่าว ก็ถือว่าไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนก็มีอำนาจเพิกถอนทะเบียนได้

มติที่ประชุม เพิ่มคำว่าหากไม่ประกอบธุรกิจภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด หรือไม่อาจแสดงหลักฐานการดำเนินธุรกิจต่อนายทะเบียน ส่วนการไม่แจ้งย้ายสถานประกอบการไปยังสถานที่อันเป็นที่ไม่รู้จัก ให้ไปกำหนดไว้ในมาตรา ๔๑ วรรคสาม

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติชายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ.๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท”

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (นายรังสรรค์ฯ) : ไม่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๑๘ ที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ เพราะการฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ ไม่ควรกำหนดโทษอาญา และฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ มีกำหนดโทษไว้ในมาตรา ๕๐ แล้ว

มติที่ประชุม ให้ใช้ความในพระราชบัญญัติฯ เดิมโดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกบทเฉพาะกาลแห่งพระราชบัญญัติชายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๖ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจขายตรงและผู้ประกอบธุรกิจตลาดแบบตรงที่
นายทะเบียนรับจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงแล้วในวันที่พระราชบัญญัติ
นี้ใช้บังคับ ดำเนินการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจขายตรงหรือตลาดแบบตรงภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวัน
นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

มติที่ประชุม บทเฉพาะกาลที่ยกเลิกแล้วไม่ต้องเขียน แต่ให้ไปพิจารณาจากระเบียบ
หรือการดำเนินการของผู้ประกอบธุรกิจที่ได้ดำเนินการไปแล้วซึ่งพระราชบัญญัตินี้จะมีผลกระทบ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

(นายอัครพงษ์ เวชยานนท์)

นิติกร ๘ ว สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้จตุรงานการประชุม

(นายธีรวัฒน์ จันทรมบูรณ์)

ผู้อำนวยการสำนักกฎหมายและคดี สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

กรรมการและเลขานุการ

ผู้ตรวจรายงานการประชุม